

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR. 12

privind soluționarea contestației formulată de **S.C. X S.R.L.**
Reșița, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a ...
sub nr.../16.01.2012

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice .., prin adresa nr.../23.01.2012, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.../24.01.2012, asupra contestației formulată de **S.C. X S.R.L.**, cu sediul în ..., jud. Caraș-Severin.

S.C. X S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../13.12.2011 pentru suma totală de **x lei**, din care:

- x lei - impozit pe profit datorat de persoane juridice române – impozit minim;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice române – impozit minim;
- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată.

De asemenea, SC X SRL contestă și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.../13.12.2011 și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată **SC X SRL** contestă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.../13.12.2011, parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr.../13.12.2011 și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, comunicate societății prin poștă în data de 16.12.2011.

SC X SRL invocă următoarele motive:

I. Referitor la decizia de nemodificare a bazei de impunere, contestatoarea solicită analizarea raportului de inspecție fiscală și a motivelor invocate la punctul II din contestația formulată și anularea deciziei emise.

II.1) Referitor la punctul 2.1.1 din decizia de impunere, la punctele 1 și 2 din sinteza constatărilor fiscale referitoare la impozitul pe profit datorat de persoanele juridice române, pentru perioada 01.01.2008- 30.09.2011, în sumă de x lei, baza stabilită suplimentar în sumă de x lei și majorările și penalitățile de întârziere, contestatoarea consideră că modul de calcul reținut în decizia atacată nu este temeinic, contestatoarea susținând că a calculat corect impozitul pe profit aplicabil în perioada verificată, respectiv a calculat și a declarat impozit pe profit în sumă de x lei pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010, deoarece este societate care a realizat profit pe perioada anilor 2009 și 2010 și nu a făcut parte din categoria societăților care nu au avut profit sau pierderi, prevăzute la art.18 din Codul fiscal.

În contestația formulată, contestatoarea precizează că anexează în susținerea celor solicitate modul de calcul al impozitului pe profit calculat de către societate (anexa I), solicitând reexaminarea deciziei atacate, admiterea contestației și exonerarea de la plata impozitului pe profit în sumă de x lei și a majorărilor și penalităților de întârziere în sumă de x lei. În susținerea scutirii de la plata majorărilor de întârziere și a penalităților, contestatoarea invocă prevederile O.G. nr.30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal precizând că depune la contestația formulată Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.3253 din 7 octombrie 2011 - anexa nr.II.

II.2) Referitor la punctele 3 și 4 din sinteza constatărilor fiscale referitoare la taxa pe valoarea adăugată în valoare de x lei și majorări de întârziere în sumă de x lei, calculate pe perioada 01.01.2008- 30.09.2011 și redate în anexa nr.2 la raportul de inspecție fiscală, contestatoarea consideră că nu poate fi obligată la plata acestor sume, ci la cele ce rezultă din anexa nr.III la contestația formulată, anexă ce cuprinde și toate facturile și declarațiile vamale ce nu au fost luate în calcul de către inspectorii fiscali. Contestatoarea precizează că, la calculul sumelor din anexa nr.2, organele de inspecție nu au ținut seama de facturile ce au fost anexate contestației formulate, majoritatea acestor facturi fiind emise și plătite în cursul anului 2007 la începutul activității firmei, și care la data efectuării controlului nu au fost prezentate deoarece nu au fost solicitate, obiectul controlului fiind perioada anilor 2008-2011.

În ceea ce privește majorările și penalitățile de întârziere, contestatoarea solicită a se face și aplicarea prevederilor art.XI din O.G. nr.30/2011 și a Ordinului Președintelui ANAF nr.3253 din 7 octombrie 2011.

II.3) Referitor la următoarele puncte din sinteza constatărilor fiscale, respectiv:
pct.6 - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor în sumă de x lei;
pct.9 - majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator în sumă de x lei ;
pct.11 - majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați în sumă de x lei;
pct.15 - majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator în sumă de x lei;
pct.17 - majorări de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei,
contestatoarea solicită a se face aplicarea prevederilor O.G. nr.30/2011 și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.3253 din data de 7 octombrie 2011.

III. Referitor la Dispoziția nr.../13.12.2011, contestatoarea solicită reanalizarea raportului de inspecție fiscală și a sumelor ce au fost impuse și a se anula această dispoziție până la soluționarea contestației.

Având în vedere cele de mai sus, contestatoarea solicită admiterea în parte a contestației formulate, refacerea controlului (în baza prevederilor art.102 Cod fiscal) și exonerarea de la plata contribuțiilor solicitate la punctele I, II, III din contestația formulată.

În drept, SC X SRL își întemeiază contestația pe prevederile art.205 și art.207 din O.G. nr.92/2003, republicată.

La contestația formulată, societatea anexează:

- Deciziile și dispoziția atacată;
- Anexa nr.I privitoare la impozitul pe profit;
- anexa nr.III – privitoare la TVA, cu facturile aferente, respectiv :
 - factura fiscală nr.../10.02.2011;
 - factura fiscală nr.../10.02.2011;
 - factura fiscală nr.../10.02.2011;
 - declarația vamală nr.../18.07.2007 + factura fiscală nr.../11.07.2007 + scrisoare de transport internațional din data de 12.07.2007 ;
 - declarația vamală nr.../27.07.2007 + factura fiscală nr.../25.07.2007 + scrisoare de transport internațional din data de 27.07.2007 ;
 - declarația vamală nr.../28.08.2007 + factura fiscală nr.../27.08.2007 + scrisoare de transport internațional din data de 27.08.2007;
 - declarația vamală nr.../30.12.2008 + factura fiscală nr.../29.12.2008 + scrisoare de transport internațional din data de 29.12.2008;
 - declarația vamală nr.../08.12.2008 + factura fiscală nr.../06.12.2008 + scrisoare de transport internațional din data de 06.12.2008.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../13.12.2011, s-au constatat următoarele:

1. Impozitul pe profit

Perioada verificată: 01.01.2008 – 30.09.2011.

Organele de inspecția fiscală consemnează că au verificat prin sondaj conturile de venituri și cheltuieli înregistrate de societate, documentele justificative care au stat la baza înregistrării acestora, balanțele de verificare, declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat și declarațiile anuale privind impozitul pe profit.

În urma verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală, au rezultat următoarele :

- pentru anii 2008 - 2009 societatea a calculat corect impozitul pe profit în sumă de x lei și respectiv în sumă de x lei;

- pentru perioada 01.01.2010 - 30.09.2010, societatea a calculat și a declarat impozit pe profit în sumă de x lei. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea avea obligația calculării și declarării impozitului minim în funcție de veniturile totale anuale înregistrate în anul 2009, conform prevederilor art.18 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, respectiv un impozit minim în sumă de 6.450 lei (8.600 lei/ 12 X 9). Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a respectat prevederile legale mai sus menționate, ca urmare au stabilit diferențe în sumă de x lei și accesorii (dobânzi, penalități și majorări de întârziere) aferente în sumă de x lei respectiv majorări de întârziere în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, conform Anexei nr.5 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, calculate potrivit prevederilor art.120 alin.(2) și art 120¹ alin.(2) lit.c) O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- pentru trimestrul IV 2010 societatea a declarat impozit pe profit în sumă de x lei;
- pentru perioada 01.01.2011 – 30.09.2011 societatea nu a datorat impozit pe profit, înregistrând pierdere fiscală în sumă de x lei.

2. Taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată: 01.01.2008 - 30.09.2011

În urma inspecției fiscale efectuate prin sondaj, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- societatea este plătitoare de taxa pe valoarea adăugată de la data înființării;
- pentru perioada verificată societatea a depus deconturile privind taxa pe valoarea adăugată la Administrația Finanțelor Publice ... la termenele legale;
- în perioada supusă verificării, societatea a realizat operațiuni impozabile pentru care a aplicat cota standard de taxa pe valoarea adăugată.

Organele de inspecție fiscală, în vederea determinării corectitudinii calculării și declarării obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată datorată de către societate, au verificat prin sondaj:

- modul de întocmire al jurnalelor de vânzări și cumpărări;
- corelația dintre sumele înscrise în jurnale pe baza documentelor de evidență primară, cu cele din balanțele de verificare și din deconturile de TVA;
- modalitatea de determinare a taxei pe valoarea adăugată colectată și a taxei pe valoarea adăugată deductibilă;
- corelația dintre datele din evidența contabilă și cele cuprinse în declarațiile informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național (Declarația 394).

În ceea ce privește deducerea taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au verificat prin sondaj jurnalele de cumpărări aferente perioadei supuse controlului, întocmite pe baza documentelor justificative prezentate de societate.

Societatea a înregistrat în perioada verificată, pe baza facturilor emise de furnizori interni, bonuri fiscale și declarații vamale (importuri), taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă în principal operațiunilor referitoare la achiziții de mărfuri, materii prime, echipamente tehnologice, obiecte de inventar, consumabile, combustibili, alte bunuri și prestări de servicii (transport, utilități, reparații) destinate desfășurării activității principale a societății.

În ceea ce privește colectarea taxei pe valoarea adăugată, pentru veniturile obținute din activitatea desfășurată (din comerț cu amănuntul de mărfuri și produse de patiserie și panificație), societatea a aplicat cota standard de TVA conform prevederilor art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma controlului efectuat, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- din verificarea concordanțelor dintre datele din evidența contabilă (jurnale de vânzări și cumpărări, balanțe de verificare) și sumele înscrise în deconturile întocmite și depuse la organul fiscal pentru perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat existența unor necorelații între sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată sau taxa pe valoarea adăugată deductibilă rezultată din jurnalele de TVA și sumele declarate prin deconturi de TVA, această situație conducând la stabilirea unor diferențe de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă totală de x lei, în conformitate cu prevederile art.156 alin.(1), alin.(2), alin.(3) și alin.(4) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, modul de stabilire a acestor diferențe fiind redat în Anexa nr.2 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

- din verificarea documentelor care au stat la baza deducerii taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată din bonuri fiscale, societatea încălcând prevederile art.146 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.2 la Raportul de inspecție fiscală nr..../13.12.2011.

- din verificarea documentelor justificative care stau la baza înregistrărilor efectuate în jurnalele de cumpărări întocmite în perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat deducerea eronată a unor sume în valoare totală de X lei, fără a avea la bază documentele justificative prevăzute de art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

- în luna decembrie 2008 s-a constatat deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă unor importuri de utilaje, fără a avea la bază documentele prevăzute de art.146 alin.(1) lit.c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv declarații vamale de import;

- în luna septembrie 2010 s-a constatat înregistrarea eronată a taxei pe valoarea adăugată deductibilă în valoare de x lei, fără a avea la bază un document justificativ;

- în lunile martie și iunie 2011 s-a constatat dublarea înregistrării unor documente în jurnalele de cumpărări, ceea ce a condus la deducerea eronată a TVA în sumă de x lei, respectiv x lei.

Având în vedere constatările de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă totală de x lei, conform Anexei nr.2 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, fiind calculate pentru neachitarea acestor sume accesorii (dobânzi, penalități și majorări de întârziere) în sumă totală de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.3 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011. Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate până la data de 12.12.2011 în conformitate cu prevederile art.120 alin.(2) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- diferență de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de x lei;
- majorări de întârziere în sumă de x lei;
- dobânzi în sumă de x lei;
- penalități de întârziere în sumă de x lei.

3. Accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor

Perioada verificată: 01.01.2008 - 30.09.2011

Organele de inspecție fiscală au verificat prin sondaj modul de calcul, reținere și declarare a impozitului pe veniturile din salarii pe baza documentelor puse la dispoziție de către societate, respectiv state de plată, fișe fiscale și declarații fiscale.

Din confruntarea datelor referitoare la fondul de salarii realizat și impozitul calculat și reținut conform statelor de salarii și a bilanțurilor de verificare întocmite în perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat nedeclararea în totalitate a impozitului calculat și reținut. În consecință, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor nedeclarate în sumă totală de x lei, în conformitate cu prevederile art.55 alin.(1) și art.57 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal. În conformitate cu prevederile art.120 alin.(2) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferența stabilită organele de inspecție fiscală au calculat accesorii (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) în sumă totală de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.4 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

Astfel, în urma controlului organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- diferență de impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor de plată în sumă de x lei;
- majorări de întârziere în sumă de x lei;
- dobânzi în sumă de x lei;
- penalități de întârziere în sumă de x lei.

4. Accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator

Perioada verificată: 01.01.2008 - 30.09.2011

În urma verificărilor efectuate prin sondaj, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea nu a calculat și declarat contribuția de asigurări sociale datorată de angajator în conformitate cu fondul de salarii realizat și cuprins în statele de salarii și bilanțurile de verificare întocmite, încălcându-se prevederile art.18, art.21, art.24

alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și prevederile art.296⁵ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind stabilite diferențe de plată pentru perioada verificată în sumă de x lei. În conformitate cu prevederile art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(2) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferența privind contribuția de asigurări sociale datorată de angajator stabilită de plată, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) în sumă totală de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.6 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

Astfel, în urma controlului organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- diferențe privind contribuția de asigurări sociale datorate de angajator de plată în sumă de x lei;
- majorări de întârziere în sumă de x lei;
- dobânzi în sumă de x lei;
- penalități de întârziere în sumă de x lei.

5. Accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați

Perioada verificată: 01.01.2008-30.09.2011

În urma verificării concordanțelor dintre statele de salarii, balanțele de verificare și declarațiile fiscale întocmite în perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, societatea nu a declarat în totalitate contribuția individuală reținută și datorată în conformitate cu fondul de salarii lunar realizat, societatea încălcând prevederile art.23 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și prevederile art.296⁴ alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind stabilite diferențe de plată pentru perioada verificată în sumă de x lei. În conformitate cu prevederile art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(2) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferența privind contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită de plată, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) în sumă totală de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.7 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

Astfel, în urma controlului organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- diferențe privind contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați de plată în sumă de x lei;
- majorări de întârziere în sumă de x lei;
- dobânzi în sumă de x lei;
- penalități de întârziere în sumă de x lei.

6. Accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator

Perioada verificată: 01.01.2008 - 30.09.2011

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea nu a calculat și declarat corect obligațiile privind contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, în funcție de fondul de salarii realizat, societatea

încălcând prevederile art.258 alin.1 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de plată pentru perioada verificată în sumă de x lei. În conformitate cu prevederile art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(2) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferența stabilită organele de inspecție fiscală au calculat accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) în sumă totală de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.8 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

Astfel, în urma controlului organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- diferențe contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator de plată în sumă de x lei;
- majorări de întârziere în sumă de x lei;
- dobânzi în sumă de x lei;
- penalități de întârziere în sumă de x lei.

7. Accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați

Perioada verificată: 01.01.2008 - 30.09.2011

În urma verificării concordanțelor dintre statele de salarii, balanțele de verificare și declarațiile fiscale întocmite în perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea nu a declarat în totalitate contribuția individuală reținută și datorată în conformitate cu fondul de salarii lunar realizat, societatea încălcând prevederile art.257 alin.(2) din Legea nr.95/2006 fiind stabilite diferențe de plată pentru perioada verificată în sumă de x lei. În conformitate cu prevederile art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(2) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferența privind contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii (majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere) în sumă totală de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.9 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

Astfel, în urma controlului organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

- diferențe privind contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei;
- majorări de întârziere în sumă de x lei;
- dobânzi în sumă de x lei;
- penalități de întârziere în sumă de x lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totală de x lei reprezentând :

- x lei - impozit pe profit datorat de persoane juridice române – impozit minim;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice române – impozit minim,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ./13.12.2011, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr../13.12.2011,

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală legal au stabilit obligațiile fiscale sus menționate, în condițiile în care pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010 societatea nu a respectat prevederile art.18 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, în perioada 01.01.2010 - 30.09.2010, societatea a calculat și a declarat impozit pe profit în sumă de x lei. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010, avea obligația calculării și declarării impozitului minim în sumă de 6.450 lei (8.600 lei/ 12 X 9) calculat în funcție de veniturile totale anuale înregistrate în anul 2009, în conformitate cu prevederilor art.18 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Organele de inspecție fiscală constatând că societatea nu a respectat prevederile legale de mai sus au stabilit diferența de impozit minim în sumă de x lei (x lei – x lei), pentru care au calculat accesorii de plată în sumă totală de x lei, potrivit prevederilor art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(2) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată societatea susține că a calculat corect impozitul pe profit în sumă de x lei pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010, deoarece este societate care a realizat profit pe perioada anilor 2009 și 2010 și nu a făcut parte din categoria societăților care nu au avut profit sau pierderi, prevăzute la art.18 din Codul fiscal.

În drept, se fac aplicabile prevederile art.18 alin.(2), alin.(3), alin.(4), alin.(5) și alin.(7) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

*“(2) Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin.(1), la art. 13 lit. c)-e), art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), **sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.***

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin.(2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale (lei)	Impozit minim anual (lei)
0 - 52.000	2.200
52.001 - 215.000	4.300
215.001 - 430.000	6.500
430.001 - 4.300.000	8.600
4.300.001 - 21.500.000	11.000
21.500.001 - 129.000.000	22.000
Peste 129.000.001	43.000

(4) Pentru încadrarea în tranșa de venituri totale prevăzută la alin. (3), se iau în calcul veniturile totale, obținute din orice sursă, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad:

- a) veniturile din variația stocurilor;
- b) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;
- d) veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, conform reglementărilor legale;
- e) veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;
- f) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare;
- g) veniturile prevăzute la art. 20 lit. d).

(5) Contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (1) lit. b) **efectuează pentru trimestrele I-III comparația impozitului pe profit trimestrial cu impozitul minim prevăzut la alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru trimestrul respectiv, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 și înmulțirea cu numărul de luni aferente trimestrului respectiv.** În situația în care perioada impozabilă începe sau se încheie în cursul unui trimestru, impozitul minim prevăzut la alin. (3) se recalculează corespunzător numărului de zile aferente trimestrului respectiv. Pentru definitivarea impozitului pe profit datorat se efectuează comparația impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual prevăzut la alin. (3)**.”

(...)

(7) Nu sunt obligați la plata impozitului minim potrivit prevederilor alin.(2) - (4) contribuabilii care se află în următoarele situații:

- a) se află în procedura insolvenței, de la data deschiderii acestei proceduri, potrivit legii;
- b) se află în dizolvare, de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

Pentru contribuabilii care se dizolvă de plin drept ca urmare a expirării duratei de existență prevăzute în actul constitutiv sau, după caz, în actul modificator, scutirea de la plata impozitului minim operează de la data dizolvării prevăzute în aceste acte. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se află în dizolvare fără lichidare***)”.

Potrivit prevederile pct.11¹ din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„11¹. Contribuabilii menționați la art. 18 alin. (2) din Codul fiscal, **la determinarea impozitului datorat**, vor avea în vedere următoarele:

- a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;
- b) încadrarea în tranșa de venituri totale anuale prevăzută la art. 18 alin. (3) din Codul fiscal în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la art. 18 alin. (4) din Codul fiscal;
- c) stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător tranșei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);
- d) compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual și plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari. ”

Din aceste prevederi legale, se reține că toți contribuabilii cu excepțiile prevăzute de lege, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la art.18 alin.(3), sunt obligați la plata impozitului minim la nivelul acestor sume.

Ca atare, contestatoarea avea obligația de a calcula, declara și plăti la bugetul de stat impozit minim pentru perioada 01.01.2010 - 30.09.2010 în sumă de 6.450 lei proporțional cu numărul de luni (9 luni) din impozitul anual în sumă de 8.600 lei, corespunzător tranșei de venituri 430.000 – 4.300.000 lei.

Pe cale de consecință, potrivit considerentelor arătate, impozit minim în sumă de x lei (x lei – x lei) stabilit de organele de inspecție rămâne de plată în sarcina SC X SRL.

Susținerea contestatoarei, potrivit căreia a calculat corect impozit pe profit în sumă de x lei pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010, deoarece este societate care a realizat profit pe perioada anilor 2009 și 2010 și nu a făcut parte din categoria societăților care nu au avut profit sau pierdere, prevăzute la art.18 Cod fiscal, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât art.18 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu stipulează faptul că se aplică doar societăților care au înregistrat pierdere. Mai mult decât atât, SC X SRL nu se regăsește în excepțiile prevăzute la art.18 alin.(1), art.13 lit. c)-e), art. 15 și art.38, și nici nu se află pentru perioada în discuție, în niciuna din situațiile prevăzute la art.18 alin.(7), prin urmare îi sunt aplicabile prevederile referitoare la impozitul minim.

Referitor la documentul anexat de SC X SRL, pentru cauza analizată, respectiv Anexa nr.I intitulată „CENTRALIZATORUL FACTURILOR NECONTROLATE DE ORGANUL D.G.F.P.” precum și la susținerea acesteia în cuprinsul contestației, potrivit căreia prin această anexă depune modul de calcul al impozitului pe profit efectuat de către societate, se reține faptul că această anexă reprezintă o centralizare a unui număr de 8 facturi emise de la diverși furnizori, din care, un număr de 3 facturi au fost emise în luna februarie 2011, un număr de 3 facturi au fost emise în anul 2007, iar un număr de două facturi au fost emise în luna decembrie 2008, nefiind prezentat niciun mod de calcul al impozitului pe profit.

În contextul arătat se reține și faptul că facturile centralizate în anexa I sunt anexate la dosarul cauzei sub denumirea anexa III, iar acestea potrivit susținerii contestatoarei au influențe fiscale atât asupra impozitului pe profit cât și asupra taxei pe valoarea adăugată.

Din punct de vedere al impozitului pe profit, din analiza celor cuprinse în anexa I și anexa III, au rezultat următoarele:

- în ceea ce privesc facturile și declarațiile vamale de import din anul 2007, se reține că inspecția fiscală nu a vizat anul 2007, de altfel chiar și contestatoarea precizează acest fapt, prin contestația formulată;

- în ceea ce privesc facturile și declarațiile vamale de import din luna decembrie 2008, se reține că pentru anul 2008, organele de inspecție fiscală nu au stabilit diferențe de impozit pe profit, potrivit constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr../13.12.2011;

- în ceea ce privesc facturile emise în luna februarie 2011, se reține că pentru această perioadă nu au fost stabilite diferențe, potrivit constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr../13.12.2011,

prin urmare, solicitarea contestatoarei referitoare la recalcularea impozitului pe profit ținându-se seama de cheltuielile aferente diverselor achiziții cuprinse în facturile din

anexa nr.I, depuse la dosarul cauzei sub denumirea anexa III, nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei.

Raportat la cele de mai sus, se poate concluziona că, simpla afirmație a contestatoarei potrivit căreia „am calculat corect impozitul pe profit aplicabil în perioada verificată”, nu este de natură să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, constatări corecte din moment ce nu s-au propus probe din care să rezulte un alt cuantum.

Pe cale de consecință, având în vedere cele mai sus prezentate, prevederile legale enunțate, documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la stabilirea diferenței de impozit pe profit datorat de persoanele juridice – impozit minim în sumă de **x lei**, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată analiza detaliată privind documentele anexate la dosarul cauzei sub denumirea anexa III se regăsește la considerentele punctului 2 din prezenta decizie.

Referitor la suma totală de x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, se reține că stabilirea de majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit datorat de persoanele juridice – impozit minim reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit datorat de persoanele juridice – impozit minim, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, dobânzilor și penalităților de întârziere, SC X SRL datorează și suma totală de **x lei** cu titlu de majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit datorat de persoanele juridice – impozit minim, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei referitoare la a face aplicarea prevederilor O.G.nr.30/2011 și a prevederilor Ordinului președintelui A.N.A.F. nr.3253/2011, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, întrucât nu intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Menționăm faptul că prevederile art.XI din O.G. nr.30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, se referă la facilitățile care se acordă pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor fiscale principale restante la data de 31 august 2011, stinse prin plată voluntară sau compensare.

2. Taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată: 01.01.2008-30.09.2011

2.1 Referitor la suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, **cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă contestatoarea datorează această sumă, în condițiile în care există necorelații între taxa pe valoarea adăugată înregistrată în evidența contabilă și taxa pe valoarea adăugată declarată la organele fiscale, iar prin contestația formulată societatea nu aduce argumente, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.**

În fapt, organele de inspecție fiscală, din verificarea concordanțelor dintre datele din evidența contabilă (jurnale de vânzări și cumpărări, balanțe de verificare) și sumele înscrise în deconturile întocmite și depuse de societate pe perioada verificată, au constatat existența unor necorelații între sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată sau taxa pe valoarea adăugată deductibilă rezultată din jurnalele de TVA și sumele declarate prin deconturile de TVA. Ca urmare, organele de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art.156 alin.(1), alin.(2), alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de x lei, modul de determinare a acesteia fiind redat în Anexa nr.2 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

În drept, art.156 alin. (1) alin.(2) alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.”

Iar art.156² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.”

La titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora ; (...)”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că persoanele impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată au obligația să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activităților lor economice precum și ale tuturor achizițiilor intracomunitare, iar evidențele trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

De asemenea, persoanele impozabile au obligația de a întocmi și depune la organul fiscal decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru fiecare perioadă fiscală.

Totodată, se reține că inspekția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspekție fiscală nr.../13.12.2011, se reține că organele de inspekție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății ca taxa pe valoarea adăugată colectată și respectiv taxa pe valoarea adăugată deductibilă și sumele declarate la organul fiscal în baza deconturilor de taxa pe valoarea adăugată, rezultând diferențe.

Din analiza datelor înscrise în anexa 2 la Raportul de inspekție fiscală nr.../13.12.2011, rezultă că s-a constatat faptul că deconturile de taxa pe valoarea adăugată nu au fost completate conform datelor din evidența contabilă aferente următoarelor perioade: trimestrul III 2009, ianuarie 2010, august 2010, septembrie 2010, octombrie 2010, noiembrie 2010 și martie 2011, societatea declarând taxa pe valoarea

adăugată colectată și taxa pe valoarea adăugată deductibilă în alte sume decât cele înregistrate în evidența contabilă, în jurnalele de taxa pe valoarea adăugată.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată colectată și taxa pe valoarea adăugată deductibilă, dar care nu a fost declarată în același cuantum prin deconturile de taxa pe valoarea adăugată depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligații fiscale suplimentare de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a jurnalelor de vânzări și cumpărări, nu taxa pe valoarea adăugată declarată prin deconturile de taxa pe valoarea adăugată completate în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată nedeclarată, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

2.2 Referitor la suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, **Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă societatea datorează această obligație fiscală stabilită suplimentar, în condițiile în care prin contestația formulată aceasta nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.**

În fapt, organele de inspecție fiscală din verificarea documentelor care au stat la baza deducerii taxei pe valoarea adăugată, au constatat deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată din bonuri fiscale, societatea încălcând prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de x lei, calculul acestora fiind redat în Anexa nr.2 la Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011.

Deși, prin contestația formulată contestatoarea nu este de acord cu suma totală stabilită suplimentar de plată cu titlul de taxa pe valoarea adăugată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, nu aduce nici un argument pentru taxa pe valoarea adăugată dedusă eronat din bonuri fiscale în sumă de x lei.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

a) *datele de identificare a contestatorului;*

b) *obiectul contestației;*

c) *motivele de fapt și de drept;*

d) *dovezile pe care se întemeiază;*

e) *semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.*

Art. 213

Soluționarea contestației

(1) *În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de **susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.***

(...)

(5) *Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”*

De asemenea sunt incidente și prevederile pct.2.5 din O.M.F.P. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Codul de procedură fiscală, precizează:

*„2.5. Organul de soluționare competent **nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”***

Față de prevederile mai sus citate se reține că, prin contestația formulată societatea contestatoare trebuie să precizeze atât motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

În cazul în speță, se reține că societatea nu aduce în susținerea cauzei niciun argument de fond care să fie susținut cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de **x lei**, eronat dedusă din bonuri fiscale.

Totodată, prevederile pct.11.1 din O.M.F.P. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Codul de procedură fiscală, stipulează următoarele:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

*b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...].”*

Având în vedere cele prezentate mai sus, în cauza analizată, organele de soluționare a contestațiilor nu se pot substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de **x lei** prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, motiv pentru care contestația formulată de SC X SRL pentru acest capăt de cerere urmează a se respinge ca **nemotivată**.

2.3 Referitor la suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011,

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată care a fost înregistrată în evidența contabilă fără a prezenta documente justificative precum și dacă societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în documente înregistrate de două ori în evidența contabilă.

În fapt, organele de inspecție fiscală, din verificarea documentelor justificative care au stat la baza înregistrărilor efectuate în jurnalele de cumpărări întocmite în perioada verificată, au constatat deducerea eronată a unor sume de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei, fără a avea la bază documentele justificative prevăzute de art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

- în luna decembrie 2008 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă unor importuri de utilaje fără a avea la bază documentele prevăzute de art.146 alin.(1) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv declarații vamale de import;

- în luna septembrie 2010 societatea a înregistrat eronat taxa pe valoarea adăugată deductibilă în valoare de x lei, fără a avea la bază un document justificativ;

- în lunile martie și iunie 2011 societatea a înregistrat de două ori unele documente în jurnalele de cumpărări, ceea ce a condus la deducerea eronată a TVA în sumă de x lei, respectiv x lei.

Organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.145 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală x lei, aferentă sumelor înregistrate în evidența contabilă fără a avea la bază documente justificative prin care să facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, modul de determinare a acesteia fiind redat în Anexa nr.2 la Raportul de inspecție fiscală nr..../13.12.2011.

În drept, art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;(...) ”

La art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

„ (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

*a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o **factură** emisă în conformitate cu prevederile art. 155; ”*

iar potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicabilitate de la data de 01.01.2010, se prevede:

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

coroborat cu prevederile pct.46(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.

iar potrivit pct.46(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu aplicabilitate de la data de 01.01.2010, se prevede:

“46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poșta electronică sunt considerate facturi în original. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește documentul inițial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import sau al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.”

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile de achiziții de bunuri **este expres condiționată de deținerea de facturi fiscale.**

În ceea ce privește înregistrarea în evidența contabilă a unor operațiuni economice, se reține că în drept, art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează următoarele:

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Rezultă așadar că efectuarea de înregistrări în evidența contabilă poate fi realizată numai în baza unor documente justificative.

Ordinul nr.1850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile, la pct.2 alin.(2) din Normele metodologice de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor comune pe economie privind activitatea financiară și contabilă, stipulează:

„Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare. ”

Aceleași dispoziții se regăsesc și la pct.2 alin.(2) din Ordinul nr.3512/2008 privind documentele financiar-contabile, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicabilitate de la data de 01.01.2009.

Referitor la exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, se reține că orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu factura fiscală, care este documentul de înregistrare în evidența contabilă și care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoană obligată la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 ori mențiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «neimpozabilă în România» sau, după caz, «neinclus în baza de impozitare»;

2. în cazul în care taxa se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b)-d) și g), o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei 112 ori mențiunea «taxare inversă» pentru operațiunile prevăzute la art. 160;

3. în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹ ori la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă trimitere care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

4. dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152² sau la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă trimitere care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu. ”

iar art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicabilitate de la data de 01.01.2010, prevede:

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune. ”

În cazul în speță, din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.../13.12.2011 și a anexei nr.2 la acesta, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatoarei drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei, ca urmare a faptului că societatea a dedus eronat această sumă fără a avea la bază documente justificative, astfel:

- în luna decembrie 2008 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă unor importuri de utilaje, fără a avea la bază documente justificative, respectiv declarații vamale de import;

- în luna septembrie 2010 societatea a înregistrat eronat taxa pe valoarea adăugată deductibilă în valoare de x lei, fără a avea la bază un document justificativ;

- în lunile martie și iunie 2011 societatea a înregistrat de două ori unele documente în jurnalele de cumpărări, ceea ce a condus la deducerea eronată a TVA în sumă de x lei, respectiv x lei.

În raport cu cele arătate mai sus și documentele depuse de contestatoare la contestația formulată (anexa nr.III) se rețin următoarele:

- pentru constatarea organelor de inspecție fiscală referitoare la faptul că societatea a înregistrat eronat în luna septembrie 2010 taxa pe valoarea adăugată deductibilă în valoare de x lei, fără a avea la bază un document justificativ, precum și cea referitoare la faptul în lunile martie și iunie 2011 a dedus eronat TVA în sumă de x lei, respectiv x lei, urmare a înregistrării de două ori în jurnalele de cumpărări a unor documente, contestatoarea nu aduce în susținere niciun document;

- pentru constatarea organelor de inspecție fiscală referitoare la faptul că în luna decembrie 2008 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă unor importuri de utilaje, fără a avea la bază documente justificative, respectiv declarații vamale de import, contestatoarea, deși aduce în susținerea cauzei declarația vamală nr.../30.12.2008 + factura fiscală nr.../29.12.2008 + scrisoare de transport internațional din data de 29.12.2008 și declarația vamală nr.../08.12.2008 + factura fiscală nr.../06.12.2008 + scrisoare de transport internațional din data de 06.12.2008, nu anexează și jurnale de cumpărări, registru jurnal, deconturi – documente din care să rezulte că acestea au fost înregistrate în perioada la care se referă și care să demonstreze că nu au fost luate în considerare de organele de inspecție, așa cum susține.

Prin urmare, considerăm că contestatoarea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de **x lei** aferentă sumelor înregistrate în evidența contabilă fără a avea la bază documente justificative.

Astfel se reține că, în mod legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **x lei** aferentă sumelor înregistrate în evidența contabilă fără a avea la bază documente justificative, motiv pentru care se va respinge ca **neîntemeiată** contestația societății pentru acest capăt de cerere.

De precizat este faptul că, organele de inspecție fiscală, față de documentele aduse în probatoriu de către contestatoare respectiv: factura fiscală nr.../10.02.2011; factura fiscală nr.../10.02.2011; factura fiscală nr.../10.02.2011; declarația vamală nr.../18.07.2007 + factura fiscală nr.../11.07.2007 + scrisoare de transport internațional din data de 12.07.2007; declarația vamală nr.../27.07.2007 + factura fiscală nr.../25.07.2007 + scrisoare de transport internațional din data de 27.07.2007; declarația vamală nr.../28.08.2007 + factura fiscală nr.../27.08.2007 + scrisoare de transport internațional din data de 27.08.2007; declarația vamală nr.../30.12.2008 + factura fiscală nr.../29.12.2008 + scrisoare de transport internațional din data de 29.12.2008; declarația vamală nr.../08.12.2008 + factura fiscală nr.../06.12.2008 + scrisoare de transport internațional din data de 06.12.2008, s-au pronunțat; organele de soluționare reținând în acest sens precizările organelor de inspecție fiscală aduse în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr.../23.01.2012, și anume:

„În contestația depusă, societatea anexează o serie de documente din care rezultă un TVA deductibil în sumă totală de x lei, după cum urmează:

a) facturi leasing și factura chirie, emise în luna februarie 2011 din care rezultă TVA deductibilă în sumă de x lei. Referitor la aceste facturi menționăm faptul că organul de inspecție fiscală nu a stabilit diferențe pentru luna februarie 2011 și de asemenea contestatorul nu aduce la cunoștință prin contestația depusă dacă aceste facturi au fost sau nu înregistrate în contabilitate în luna februarie 2011 sau în altă perioadă;

b) declarații vamale de import, cu TVA în sumă totală de x lei; pentru luna decembrie 2008, în urma inspecției fiscale au fost stabilite diferențe în sumă de x lei aferente unor importuri fără a avea la bază documentele prevăzute de Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, art.146, alin.1, lit.c, respectiv declarații vamale de import. De fapt, în jurnalul de cumpărări societatea a înscris trei înregistrări cu TVA deductibilă de x lei, x lei și x lei (în total x lei) fără a prezenta documente justificative. În susținerea cauzei, contestatorul nu anexează documente (jurnale de cumpărări, registru jurnal, deconturi) din care să rezulte faptul că aceste declarații au fost înregistrate în perioada la care se referă și nu au fost luate în considerare de organele de inspecție. În opinia organului de control, aceste documente au fost prezentate în timpul controlului și s-a ținut cont de acestea, **diferențele fiind stabilite pentru alte înregistrări nejustificate cu documente**. Referitor la declarațiile din 2007 menționate în contestație precizăm faptul că inspecția fiscală nu a vizat anul 2007 și societatea nu precizează în contestație dacă aceste declarații au fost sau nu înregistrate în contabilitate în perioada la care se referă sau în altă perioadă și nu a susținut punctul de vedere cu documente (jurnale, deconturi, bilanțe).”

Mai mult decât cele prezentate de organele de inspecție fiscală, se reține faptul că documentele justificative transmise de către contestatoare în vederea probării celor susținute, nu sunt certificate pe proprie răspundere ca fiind conforme cu originalele.

Prin urmare, se poate concluziona că din documentele probatorii depuse în susținerea cauzei, nu rezultă o altă situație decât cea constatată de organele de inspecție fiscală, acestea nefiind de natură să combată și să înlăture constatările acestora.

Referitor la suma totală de x lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, se reține că stabilirea de majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, dobânzilor și penalităților de întârziere, SC X SRL datorează și suma totală de **x lei** cu titlu de majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei referitoare la a face aplicarea prevederilor O.G.nr.30/2011 și a prevederilor Ordinului președintelui A.N.A.F. nr.3253/2011, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, întrucât nu intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Menționăm faptul că prevederile art.XI din O.G. nr.30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, se referă la facilitățile care se acordă pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor fiscale principale restante la data de 31 august 2011, stinse prin plată voluntară sau compensare.

3. Referitor la suma totală de X lei reprezentând:

- x lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală /13.12.2011,

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș - Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă contestatoarea datorează obligațiile fiscale accesorii sus menționate, aferente diferențelor stabilite de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care societatea este de acord cu debitul care le-a generat.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii aferente impozitelor, taxelor și contribuțiilor stabilite suplimentar de plată, astfel:

- pentru impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată în sumă de x lei au fost calculate accesorii în sumă totală de x lei din care: majorări de întârziere în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă x lei;
 - pentru contribuția de asigurări sociale datorate de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei au fost calculate accesorii în sumă totală de x lei din care: majorări de întârziere în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă x lei;
 - pentru contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei au fost calculate accesorii în sumă totală de x lei din care: majorări de întârziere în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă x lei;
 - pentru contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei au fost calculate accesorii în sumă totală de x lei din care: majorări de întârziere în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă x lei;
 - pentru contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei au fost calculate accesorii în sumă totală de x lei din care: majorări de întârziere în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă x lei,
- individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../13.12.2011, stabilite potrivit prevederilor art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din contestația formulată se reține că SC X SRL nu contestă debitul stabilit suplimentar care a generat accesoriile aferente, nu prezintă argumente privind modul de calcul al accesoriilor, dar solicită a se face aplicarea prevederilor O.G. nr.30/2011 și a Ordinului Președintelui ANAF nr.3253 din data de 7 octombrie 2011.

În drept, potrivit art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (pentru perioada până la data de 30.06.2010), se stipulează:

“ART. 119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

“ART. 120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care sa stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

iar potrivit art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicabilitate de la data de 01.07.2010, se prevede:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

“ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din textele de lege citate mai sus, se reține că majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează în cazul diferențelor suplimentare de creanțe fiscale și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, situația de fapt prezentată, respectiv faptul că prin contestația formulată societatea nu prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, dobânzilor și penalităților de întârziere, faptul că SC X SRL nu formulează contestație și împotriva creanței principale, și ținând cont că acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul care le-a generat, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”, pentru sumele stabilite suplimentar de plată, datorate și neachitate în termenele legale, contestatoarea datorează accesoriile stabilite de organele de inspecție fiscală.

În consecință, având în vedere cele anterior reținute, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC X SRL pentru suma totală de X lei din care: x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată, x lei reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator stabilit suplimentar de plată, x lei reprezentând accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați stabilit suplimentar de plată, x lei reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilit suplimentar de plată, x lei reprezentând accesorii aferente contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilit suplimentar de plată.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei referitoare la a face aplicarea prevederilor O.G.nr.30/2011 și a prevederilor Ordinului președintelui A.N.A.F. nr.3253/2011, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, întrucât nu intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Menționăm faptul că prevederile art.XI din O.G. nr.30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, se referă la facilitățile care se acordă pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor fiscale principale restante la data de 31 august 2011, stinse prin plată voluntară sau compensare.

4. Referitor la contestația depusă împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr.../13.12.2011,

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul Soluționare a Contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care prin decizia atacată nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sarcina contestatoarei, iar aceasta nu demonstrează vătămarea sa prin emiterea actului administrativ fiscal.

În fapt, prin contestația formulată, SC X SRL se îndreaptă și împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr.../13.12.2011. Prin această decizie nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sarcina contestatoarei, organele de inspecție fiscală reținând că SC X SRL pe perioada verificată, a determinat corect impozitele și taxele reprezentând:

- contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator;
- contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
- contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

Prin contestația formulată, SC X SRL solicită analizarea raportului de inspecție fiscală și a motivelor invocate în contestație și anularea deciziei de nemodificare a bazei de impunere.

În drept, sunt incidente prevederile art.109 alin.(2) și alin.(3), art.88 lit.e) și art. 110 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art.109

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.”

„Art.88

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

(...)

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

„Art. 110

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

(...)”

De asemenea sunt aplicabile și prevederile art.205, alin.(1) și alin.(2) și art.206 alin.(1) lit.c), lit.d) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 205

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) **Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”**

“Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...].

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal. “

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cei care consideră că au fost lezați în drepturile lor.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă obiectul, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Având în vedere situația de fapt și de drept mai sus prezentată, se retine că, SC X SRL se afla în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului, în raport de dispozițiile art. 205 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci nu a fost lezată în vreun interes al său. De asemenea, contestatoarea nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..../13.12.2011.

Cu privire la îndeplinirea condițiilor procedurale, pct.9.3 și pct.9.5 din O.M.F.P. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Codul de procedură fiscală, precizează:

*“9.3. Organul de soluționare competent va verifica **existența excepțiilor** de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.*

(...)

*9.5. Excepțiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: **excepția lipsei de interes**, excepția lipsei de calitate procesuală, prescripția, puterea de lucru judecat și excepția reverificării pentru aceeași perioadă și pentru aceleași obligații fiscale.”*

Iar la pct.12.1 din același act normativ se prevede:

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

*d) **lipsită de interes**, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;*

(...)”

Deoarece prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.../13.12.2011 nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare urmare a verificărilor efectuate, iar contestatoarea nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal, pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a fi respinsă ca **lipsită de interes**.

5. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Caraș - Severin prin Serviciul Soluționare Contestații are competență materială de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care dispoziția se referă la stabilirea de măsuri în sarcina contribuabilului și nu cuprinde stabilirea de obligații fiscale suplimentare, neavând caracterul unui titlu de creanță.

În fapt, prin dispoziția de măsuri organele de inspecție fiscală au dispus înregistrarea în evidența contabilă a sumelor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011 având la bază Raportul de inspecție fiscală nr.../13.12.2011 precum și corectarea declarațiilor 394 depuse de societate, pentru perioada 01.01.2008 -31.12.2010.

În drept, sunt incidente prevederile art.209 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1)Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatorii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile

îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;

(...)

(2) *Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.*"

coroborat cu prevederile pct.5.1 și pct.5.3 din O.M.F.P. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

"5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

(...)

5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc."

De asemenea, prevederile O.M.F.P. nr.1939/2004 pentru aprobarea pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", la pct.1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

"1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului."

Întrucât măsurile stabilite în sarcina contestatoarei prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, nu au caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin nu are competență de soluționare a contestației formulate împotriva dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de SC X SRL împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.../13.12.2011 va fi transmisă la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, spre competența soluționare.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.6 alin.(1) din Legea nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare; pct.2 din Ordinul nr.1850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile; pct.2 din Ordinul nr.3512/2008 privind registrele și formularele financiar-contabile; art.18 alin.(2), alin.(3) alin.(4), alin.(5) și alin.(7), art.145 alin.(1), art.146 alin.(1) lit.a), art.155 alin.(5), art.156 alin.(1), alin.(2) alin.(3) și alin.(4) și art.156² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; pct.11¹ și pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal; pct.1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" din O.M.F.P. nr.1939/2004 pentru aprobarea pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind

măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală; pct.2.5, pct.5.1, pct.5.3, pct.9.3, pct.9.5, pct.11.1 lit.b) și pct.12.1 lit.d) din O.M.F.P. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală; art.88 lit.e), art.94 alin.(2) și alin.(3), art.109 alin.(2) și alin.(3), art.110 alin.(3) lit.a), art.119, art.120, art.120¹, art.205 alin.(1) și alin.(2), art.206, art.209 alin.(1) lit.a) și alin.(2), art.213 și art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea ca **neîntemeiată** a contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, parțial contestată de către **S.C. X S.R.L.**, pentru suma totală de **x lei**, reprezentând:

- x lei - impozit pe profit datorat de persoane juridice române – impozit minim;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice române - impozit minim;
- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

2. Respingerea ca **nemotivată** a contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, parțial contestată de către **S.C. X S.R.L.**, pentru suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

3. Respingerea ca **neîntemeiată** a contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../13.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, parțial contestată de către **S.C. X S.R.L.**, pentru suma totală de **x lei**, reprezentând:

- x lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținute de la asigurați stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilit suplimentar de plată.

4. Respingerea ca **lipsită de interes** a contestației formulată de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr.../13.12.2011.

5. Transmiterea contestației formulată de **S.C. X S.R.L.** împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.../13.12.2011, la Activitatea

de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, spre competența soluționare.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termenul de 6 luni la Tribunalul Caraș-Severin.

DIRECTOR EXECUTIV